

[Ministeren for offentlige arbejder.]

behandling. Vi forudsatte dengang, at et sådant arbejde skulle vare 4-5 år, og lovforslaget blev vedtaget inden jul i 1961; d. v. s. at der altså nu er gået 1 år og 8-9 måneder, og vi er allerede med hensyn til bundundersøgelserne meget langt fremme. Disse bundundersøgelser har, så langt som man har kunnet foretage undersøgelser, bekræftet, hvad vi i forvejen regnede med, at det er muligt rent teknisk at lave et så stort arbejde, som en Store-Bæltsbro er. Men der mangler endnu meget arbejde, før disse undersøgelser er afsluttet, og hele skitseprojekteringen kan man ikke rigtigt gå i gang med, før man har foretaget de tilstrækkelige bundundersøgelser.

Jeg har lejlighedsvis set også andre ærede medlemmer af det høje ting udtale sig om, at vi ikke havde nogen særlig hast med en Store-Bæltsbro. Jeg kan forsikre, at hvad der kan gøres for at fremskynde dette arbejde fra ministeriet for offentlige arbejders side, det bliver gjort. Jeg er af den opfattelse, at vi skal løse den opgave så hurtigt som muligt. På den anden side er det den største tekniske opgave, der nogen sinde har været udført i Danmark, for ikke at sige i hele Europa, og derfor er det klart, at man ikke kan skride til et sådant arbejde, uden at de rigtige undersøgelser er gjort.

Må jeg endelig sige til det ærede medlem hr. Aksel Larsen vedrørende den anden faste forbindelse, det ærede medlem omtalte, nemlig en forbindelse over Øresund, og hvor det ærede medlem opfordrede til hurtigst muligt at komme i forhandling med den svenske regering for at få klaret og fremskyndet også denne sag, at vi har den bedste vilje fra dansk side. Men det forholder sig jo sådan, at man i Sverige foreløbig har sendt denne sag ud til udtalelse i en række kommuner og organisationer og har givet dem frist indtil den 1. januar 1964, og derfor har man sagt til mig fra svensk side, at der ikke kan blive tale om forhandlinger før engang hen i foråret 1964.

Jeg har gerne villet bruge lidt tid til disse bemærkninger, fordi jeg har den opfattelse, at det er spørgsmål, der interesserer, og derfor mener jeg også, det er rigtigt, at der siges det, der kan siges i øjeblikket om løsningen af disse meget store trafikopgaver.

Socialministeren (Bundvad): Det ærede medlem hr. Iver Poulsen kritiserede i går særforsorgen og fremhævede særligt, at åndssvageforsorgen er en gren af vor sociale forsorg, som er en frygtelig skamplet på hele vor sociale lovgivning, og at udbygningen af åndssvageforsorgen burde have førsteprioritet.

I den anledning vil jeg gerne sige, at det er rigtigt, at udbygningen af åndssvageforsorgen ikke tidligere har fulgt med den øvrige forsorgs udbygning, og at vi derfor står over for løsningen af store opgaver. Regeringen giver derfor også denne gren af forsorgen en høj prioritet. Derfor kan vi markere betydelige fremskridt i de seneste år. I de 4 år, der er gået, siden den nye lov om åndssvageforsorgen trådte i kraft den 1. oktober 1959, har åndssvageforsorgen været inde i en meget betydelig udvikling. Jeg tror godt, jeg kan sige, at alle gode kræfter har været sat ind på at følge 1959-loven op. Selv om tal ikke siger alt, kan de dog oplyse noget både om udbygningen i bredden, d. v. s. nye bygninger og flere og bedre pladser, og om det indre liv i institutionerne, d. v. s. pleje og uddannelse i stedet for blot opbevaring — som nogle måske havde lejlighed til at se i TV-udsendelsen i aftes, den udsendelse, der hed: „En hjælp til at være menneske“.

Lad mig da nævne nogle tal for de sidste 4 års udbygning for at vise, at der sker mere, end man måske umiddelbart kan få øje på.

Driftsbæsvillingen til åndssvageforsorgen var i finansåret 1958-59 62 mill. kr.; den er i indeværende år forhøjet til 180 mill. kr., og vi må regne med at komme op på 200 mill. kr. næste år. Trods byggestop og andre vanskeligheder er der i de sidste 4 år bygget mere inden for åndssvageforsorgen end nogen sinde tidligere. Der er hvert år blevet bygget for mellem 10 og 20 mill. kr. Lad mig her blot nævne den nyopførte Lillemosegård, de store ombygnings- og tilbygningsarbejder ved Ebberødgård og ved Rødbygård samt ombygninger af institutionerne ved Kolding Fjord og ved Vejlesøhus, som er overtaget fra tuberkuloseforsorgen. Siden loven af 1959 er der gennemført 2 speciallove, loven om udbygningen af institutionen i Sønderjylland med et rammebeløb på 21 mill. kr. og loven om opførelse af skoler under åndssvage-